

ĢENERĀLADVOKĀTA FILIPA LEŽĒ SECINĀJUMI,

sniegti 2003. gada 11. decembrī¹

1. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību² interpretāciju. Minētais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir saistīts ar prāvu par sodu noteikšanu, kas piemērojami lauksaimniekiem integrētās administrācijas un kontroles sistēmā, kas ieviesta ar Regulu (EEK) Nr. 3508/92³ un Regulu Nr. 3887/92⁴.

I — Pamata prāva

3. Pamata prāva ir starp Gīzeli Gerkeni [*Gisela Gerken*] un Verdenas Lauksaimniecības pārvaldi [*Amt für Agrarstruktur Verden*] (Vācija) (turpmāk tekstā — *Amt*), tas ir, vienu no institūcijām Vācijas Federatīvajā Republikā, kuru kompetencē ir veikt Padomes 1968. gada 27. jūnija⁵ paredzētās piemaksas liellopu gaļas ražotājiem.

2. Jautājums ir par to, vai Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts attiecībā uz atbalsta pieteikumu, par ko saskaņā ar Regulu Nr. 3887/92 būtu uzliekams sods, ļauj ar atpakaļejošu spēku piemērot vēlāk pieņemtas regulas noteikumus sakarā ar to, ka tajos paredzēts vieglāks sods par attiecīgo pārkāpumu.

4. Gerkena 1995. gada 21. decembrī iesniedza pieteikumu par īpašu piemaksu par divpadsmit vīriešu kārtas liellopiem pirmajā un otrajā vecuma grupā atbilstoši Regulas Nr. 805/68 4.b pantam. Šis pieteikums tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka Gerkena nav sniegusi pierādījumus par dzīvnieku atbilstību Kopienu tiesībās noteiktajam vecuma

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — OV L 312, 1. lpp.

3 — Padomes 1992. gada 27. novembra Regula, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām (OV L 355, 1. lpp.).

4 — Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām (OV L 391, 36. lpp.).

5 — Regula par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 148, 24. lpp.). Piemērojama ir šīs regulas versija pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2066/92, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 805/68 un ar kuru atceļ Regulu (EEK) Nr. 468/87, ar ko paredz vispārējus noteikumus, kurus piemēro īpašām piemaksām liellopu gaļas ražotājiem, un Regulu (EEK) Nr. 1357/80, ar ko ievieš piemaksu sistēmu, lai saglabātu ziditājgovis (OV L 215, 49. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 805/68").

nosacījumam. *Amt* atteicās piešķirt piemaksas arī par pārējiem pieciem liellopiem, piemērojot Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto sodu.

II — Atbilstošās tiesību normas

5. Pēc nesekmīgas sūdzības Gerkena iesniedza prasības pieteikumu *Verwaltungsgericht* [Administratīvajā tiesā] (Vācija). Šajā procesā viņai izdevās sniegt vajadzīgos pierādījumus par vecumu trim no septiņiem attiecīgajiem liellopiem. Tādēļ *Amt* paziņoja, ka ir nolēmusi piešķirt atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktam samazinātas piemaksas par šiem trim dzīvniekiem, kā arī par pieciem dzīvniekiem, kuru vecums jau bija noteikts.

6. 2000. gada 17. februāra spriedumā *Verwaltungsgericht* noraidīja *Amt* priekšlikumu. *Verwaltungsgericht* atzina, ka par četriem dzīvniekiem, kuru vecums nebija noteikts, *Amt* ir likumīgi noraidījusi Gerkenas pieteikumu. Tomēr attiecībā uz pārējiem astoņiem dzīvniekiem tiesnesis atzina, ka Gerkenai bija tiesības saņemt pilnas piemaksas, nevis atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktam samazinātas piemaksas. Minētā tiesa secināja, ka minētajā normā paredzētie sodi šajā gadījumā nav piemērojami, jo Gerkena nebija sniegusi maldinošu vai kļūdainu deklarāciju. Par šo spriedumu *Amt* iesniedza apelācijas sūdzību *Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht* [Lejassaksijas pavalsts Augstākajā administratīvajā tiesā] (Vācija).

7. Ar Regulu Nr. 3508/92 ir izveidota integrēta administrācijas un kontroles sistēma konkrētām atbalsta shēmām, ko piešķir kopējā lauksaimniecības politikā.

8. Regulā Nr. 3887/92 ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi šīs sistēmas piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz lauksaimnieku iesniegtajiem atbalsta pieteikumiem, kontroli ar mērķi pārliecināties, ka ir izpildīti nosacījumi atbalsta piešķiršanai, un sodiem šo nosacījumu neizpildes gadījumā.

9. Šīs regulas ir piemērojamas atbalstam, ko piešķir liellopu gaļas ražotājiem un kas paredzēts Regulā Nr. 805/68, un to skaitā minētās regulas 4.b pantā paredzētajām īpašajām piemaksām par vīriešu kārtas liellopiem.

10. Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punktā ir norādīti sodi, kas piemērojami lauksaimniekam, kura atbalsta pieteikumā ir minēts deklarēto dzīvnieku skaits, kas pārsniedz

kontrolē konstatēto dzīvnieku skaitu. Minētais punkts ir formulēts šādi⁶:

Ja starpība ir lielāka par četrus dzīvnieku skaitu, atbalstu nepiešķir;

"Ja konstatē, ka atbalsta pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaits pārsniedz kontrolē konstatēto dzīvnieku skaitu, tad atbalsta summu rēķina, pamatojoties uz konstatēto dzīvnieku skaitu. Tomēr, izņemot *force majeure* gadījumus un pēc 5. punkta piemērošanas, vienoto atbalsta summu samazina:

b) pārējos gadījumos:

— par procentuālo daļu, kas atbilst konstatētajai starpībai, ja tā ir mazāka par vai vienāda ar 5 %,

a) pieteikumā, kur dzīvnieku skaits nepārsniedz divdesmit,

— par divkārtīgu procentuālo daļu, ja starpība ir lielāka par 5 % un vienāda ar vai mazāka par 20 %.

— par procentuālo daļu, kas atbilst konstatētajai starpībai, ja tā ir mazāka par vai vienāda ar divu dzīvnieku skaitu,

Ja konstatētā starpība ir lielāka par 20 %, atbalstu nepiešķir.

— par divkārtīgu procentuālo daļu, kas atbilst konstatētajai starpībai, ja tā ir lielāka par divu dzīvnieku skaitu un mazāka par vai vienāda ar četrus dzīvnieku skaitu.

Procentuālās daļas, kas paredzētas a) apakšpunktā, aprēķina, pamatojoties uz pieteikumā deklarēto skaitu, bet daļas, kas paredzētas b) apakšpunktā, — pamatojoties uz noteikto skaitu.

6 — Redakcijā pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 1995. gada 6. jūlija Regulu (EK) Nr. 1648/95 (OV L 156, 27. lpp.).

Tomēr, ja deklarācija tiši vai būtiskas nolaidības dēļ ir sastādīta nepareizi,

— attiecīgo lauksaimnieku izslēdz no attiecīgās atbalsta shēmas attiecīgajā kalendārajā gadā

un,

— ja deklarācija ir tiši sastādīta nepareizi,
— no attiecīgās atbalsta shēmas nākošajā kalendārajā gadā.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

11. Regula Nr. 3887/92 tika atcelta un aizstāta ar Komisijas 2001. gada 11. decembra⁷, kas stājās spēkā 2001. gada 13. decembrī.

12. Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punkts nosaka, ka "[minētajā regulā] paredzēto samazināšanu un izslēgšanu nepiemēro, ja lauksaimnieks [ir] iesniedz[is] pareizu faktisko informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams".

13. Saskaņā ar Regulas Nr. 2419/2001⁸ 53. panta 1. punktu, Regulu Nr. 3887/92 turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai referenču laikposmiem, kuri sākušies pirms 2002. gada 1. janvāra. Savukārt Regulu Nr. 2419/2001 piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai referenču laikposmiem, kuri sākušies no 2002. gada 1. janvāra.⁹

14. Savukārt Regula Nr. 2988/95 ir radījusi visām Kopienas politikas nozarēm kopīgas tiesību normas, lai efektīvāk apkarotu krāpšanu, kas kaitē Kopienas finanšu interesēm.¹⁰ Tādējādi tā paredz vispārīgus noteikumus, kas cita starpā attiecas arī uz sodiem, kuri piemērojami Kopienas tiesību pārkāpumu gadījumā.¹¹

15. Minētās regulas 1. panta 2. punktā jēdziens "pārkāpums" ir definēts kā "Kopienas tiesību normas pārkāpum[s], ko rada kāda saimnieciskās darbības subjekta rīcība vai nolaidība [darbība vai bezdarbība], kas kaitē vai varētu kaitēt Kopienas budžetam [..]".

⁷ — Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 11. lpp.).

⁸ — Ar labojumiem, kas publicēti OV 2002, L 7, 48. lpp.

⁹ — Regulas Nr. 2419/2001 54. panta 2. punkts.

¹⁰ — Ceturtais apsvērums.

¹¹ — 1. panta 1. punkts.

16. Tās pašas regulas 2. panta 2. punkts paredz:

“Nav piemērojami administratīvi sodi, kas Kopienas tiesību aktos nav bijuši paredzēti pirms notikušā pārkāpuma. Ja Kopienas noteikumi, kas paredz administratīvus sodus, vēlāk ir grozīti, ar atpakaļejošu spēku piemēro saudzīgākos noteikumus.”

III — Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

17. Saņēmusi izskatīšanai apelācijas sūdzību, *Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht* atzīst, ka apstrīdētais piemaksas pieteikums ir nepareizs un par to būtu piemērojams sods atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktam.

18. Minētā tiesa norāda ka Gerkena nav pievienojusi vajadzīgos pierādījumus par vecumu attiecībā uz četriem no divpadsmit deklarētajiem liellopiem un ka saskaņā ar Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu atbalsta summa ir jāsamazina par divkārtšu procentuālo daļu, kas atbilst starpībai, ja šī starpība ir vienāda ar četrus dzīvnieku skaitu. Iesniedzējtiesa turklāt atgādina, ka 2002. gada

16. maija spriedumā lietā *Schilling un Nehring*¹² Tiesa ir nospriedusi, ka minētajā 10. panta 2. punktā paredzētos sodus piemēro pat tad, ja starpība starp deklarēto dzīvnieku skaitu un konstatēto dzīvnieku skaitu ir saistīta nevis ar pieteikuma iesniedzēja nepareizu deklarāciju, bet gan ar faktu, ka attiecībā uz dažiem dzīvniekiem nav izpildīti nosacījumi piemaksas piešķiršanai. Tāpēc Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie sodi attiecībā uz Gerkeni principā ir jāpiemēro.

19. Tomēr iesniedzējtiesa uzsver, ka Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punkta nozīmē Gerkena nav vainojama.

20. Sava piemaksas pieteikuma pamatojumam Gerkena ir iesniegusi *Landkreis Verden* (Verdenas rajona) valsts veterinārārsta izdotu izziņu, kas apliecina, ka liellopi nav slimi ar leikozi. Iesniedzējtiesai ir pierādīts, ka līdz 1996. gada sākumam *Amt* mēdza pieņemt šāda veida izziņas kā pierādījumu dzīvnieku vecumam. Tāpat ir pierādīts, ka *Amt* šo administratīvo praksi pirmo reizi mainīja pēc tam, kad Gerkena jau bija iesniegusi pieteikumu, pamatojoties uz diviem ministriju dekrētiem, kas pieņemti 1996. gada martā un jūnijā. Tāpēc iesniedzējtiesa uzskata, ka Gerkena ir iesniegusi “pareizu faktisko informāciju” Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punkta nozīmē.

12 — C-63/00 (*Recueil*, I-4483. lpp.).

21. Šajos apstākļos iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai tai ir jāpiemēro Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktie sodi. Saskaņā ar Regulas Nr. 2419/2001 53. un 54. pantu, Regula Nr. 3887/92 attiecīgajam pieteikumam ir piemērojama, jo tas attiecas uz tirdzniecības gadu pirms 2002. gada 1. janvāra. Tomēr Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punktā ir skaidri paredzēts, ka tad, ja Kopienas noteikumi, kas nosaka administratīvo sodu, vēlāk ir grozīti, ar atpakaļejošu spēku ir jāpiemēro saudzīgākie noteikumi. *Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht* vēlas zināt, vai šajā gadījumā princips par vieglāko sodu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku ir pārāks par Regulas Nr. 2419/2001 53. un 54. pantā ietvertajiem pārejas noteikumiem. Tāpēc iesniedzējtiesa ir nolēmusi apturēt tiesvedību un iesniegt Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

IV — Jautājuma analīze

22. Uzdodot šo jautājumu, *Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht* vēlas uzzināt, vai Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz “ganāmpulka” atbalsta pieteikumiem, kas ietilpst Regulas Nr. 3887/92 piemērošanas jomā un veido pārkāpumu, par kuru piemērojams sods atbilstoši minētajai regulai, kompetentās iestādes ar atpakaļejošu spēku var piemērot Regulas Nr. 2419/2001 noteikumus — lai gan tie ir stājušies spēkā pēc prāvas faktiskā apstākļu rašanās — pamatojoties uz to, ka pēdējā minētā regula šajā gadījumā paredz saudzīgākus noteikumus.

23. Iesniedzējtiesa ir atzinusi, ka analīze ir jāsāk, aplūkojot 1997. gada 17. jūlija spriedumu lietā *National Farmers' Union* u. c.¹³.

“Vai atbalsta summa, piemērojot Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, ir jāsamazina arī tad, ja īpašo piemaksu par viriešu kārtas liellopiem saimniecības īpašniekam nevar piešķirt juridisku iemeslu dēļ, kaut gan tas ir iesniedzis pareizu faktisko informāciju Regulas [...] Nr. 2419/2001 44. panta 1. punkta nozīmē vai tas var citādi pierādīt, ka nav vainojams?”

24. Minētajā lietā Tiesa izskatīja identisku jautājumu attiecībā uz platibatkarīgā atbalsta pieteikumiem, uz ko attiecas Regula Nr. 3887/92. Konkrēti, jautājums bija par to, vai Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts platibatkarīgā atbalsta pieteikuma gadījumā, par ko ir uzliekams sods saskaņā ar Regulas Nr. 3887/92 9. pantu, ļauj ar atpakaļejošu

13 — C-354/95, *Recueil*, I-4559. lpp.

spēku piemērot vēlāk pieņemtas Regulas noteikumus, proti, Regulu Nr. 1648/95, pamatojoties uz to, ka minētā regula zināmā mērā mīkstina Regulas Nr. 3887/92 9. pantā paredzētos sodus.

26. No tā izriet, ka attiecībā uz principiem Regula Nr. 2988/95 ir piemērojama Regulai Nr. 3887/92 un ka tādējādi attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas saistīti ar pēdējo minēto dokumentu, ar atpakaļejošu spēku var piemērot vēlāk pieņemtās regulās paredzētos vieglākos sodus.

25. Uz šo jautājumu Tiesa atbildēja apstiprinot, jo:

27. Tomēr no Regulas Nr. 2988/95 ¹⁵ 2. panta 2. punkta izriet, ka, lai konkrētā gadījumā tiesību aktu varētu piemērot ar atpakaļejošu spēku, šajā normā ir izvirzīti četri nosacījumi. Minētie nosacījumi ir šādi:

— uzņēmējs ir izdarījis “pārkāpumu” Regulas Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta nozīmē,

“[N]o Regulas Nr. 2988/95 desmitā apsvēruma izriet, [ka] viens no šīs regulas mērķiem ir, “ievērojot *acquis communautaire* un šīs regulas spēkā stāšanās brīdī pastāvošos speciālos Kopienas noteikumus, [...] pieņem[t] attiecīg[us] noteikum[us], lai novērstu to, ka sakrīt vienām un tām pašām personām par vieniem un tiem pašiem pārkāpumiem uzliktie Kopienas finansiālie sodi un dalībvalsts kriminālsodi”. Tādējādi no šīs regulas izriet, ka tā ir piemērojama arī Kopienas regulām, kas pastāv tās spēkā stāšanās brīdī, to skaitā Regulai Nr. 3887/92.” ¹⁴

— par pārkāpumu ir piemērojams “sods” Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkta nozīmē,

— Kopienas noteikumi, kas paredz sodu, “vēlāk ir grozīti” un

14 — Iepriekš minētais spriedums lietā *National Farmers' Union* u. c. (39. punkts). Tiesa apstiprināja analīzi, ko tā veikusi 2002. gada 19. novembra spriedumā lietā *Strawson un Gagg & Sons* (C-304/00, Recueil, I-10737. lpp., 46. punkts).

15 — Šajā sakarā skat. arī iepriekš minētos spriedumus lietā *National Farmers' Union* u. c. (40. punkts), kā arī lietā *Strawson un Gagg & Sons* (46. punkts).

— sankcija, kas paredzēta jaunajos noteikumos, ir “saudzīgāka” par sākotnēji noteikto.

Nr. 3887/92 devītā apsvēruma, gan no Tiesas judikatūras¹⁷, kurā atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 9. pantam un 10. panta 2. punktam piemērojamo pasākumu apzīmēšanai ir izmantots tieši termins “sods”¹⁸.

28. Ir skaidrs, ka šajā gadījumā šie četri nosacījumi ir izpildīti.

29. Pirmkārt ir zināms, ka Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā lauksaimniekam, iesniedzot “ganāmpulka” atbalsta pieteikumu, ir pienākums deklarēt tikai tos dzīvniekus, kas atbilst dažādajiem nosacījumiem, kuri Kopienas tiesību aktos izvirzīti attiecīgā atbalsta saņemšanai.¹⁶ Tātad, iesniedzot piemaksas pieteikumu par liellopiem, par kuriem viņa nebija iesniegusi pierādījumus, ka tie atbilst noteiktajam vecuma nosacījumam, Gerkena ir izdarījusi pārkāpumu Regulas Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta nozīmē, jo ir izdarījusi “Kopienas tiesību normas pārkāpumu [sakarā ar] rīcību vai nolaidību [darbību vai bezdarbību] [..], kas kaitē vai varētu kaitēt Kopienas budžetam [..], veicot nepamatotus izdevumus”.

30. Otrkārt ir zināms, ka vienotās atbalsta summas samazināšana vai pat vienkārši atbalsta pilnīga atcelšana veido “administratīvu sodu” Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkta nozīmē. Tas izriet gan no Regulas

31. Treškārt var secināt, ka Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkts “vēlāk ir grozīts”, atceļot un aizstājot to ar Regulas Nr. 2419/2001 noteikumiem.

32. Visbeidzot, attiecībā uz ceturto nosacījumu ir zināms, ka jaunie Kopienas noteikumi ir saudzīgāki par sākotnēji paredzētajiem noteikumiem. Kaut arī attiecībā uz minēto pārkāpumu Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta vienotās atbalsta summas samazināšana, Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punktā ir noteikts, ka nevar piemērot nekādu atbalsta samazināšanu vai izslēgšanu. Tādējādi Regulā Nr. 3887/92 paredzētais sods vienkārši nav piemērojams.

16 — Skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Schilling un Nehring* (33. punkts), kā arī lietā *Strawson un Gagg & Sons* (38. punkts).

17 — Par noteikumiem, kas piemērojami platibatkarīgā atbalsta pieteikumiem atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 9. pantam, skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *National Farmers' Union* u. c. (40. punkts) un lietā *Strawson un Gagg & Sons* (46. punkts). Attiecībā uz noteikumiem, kas piemērojami “ganāmpulka” atbalsta pieteikumiem atbilstoši Regulas Nr. 3887/92 10. panta 2. punktam, skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Schilling un Nehring* (26. un 27. punkts).

18 — Šajā sakarā skat. arī manus secinājumus iepriekš minētajā lietā *Schilling un Nehring* (37. līdz 40. punkts).

33. Tātad, ņemot vērā šos dažādos elementus, Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts ļauj valsts tiesai ar atpakaļejošu spēku piemērot Gerkenas piemaksas pieteikumam labvēlīgākos noteikumus, kas ietverti Regulā Nr. 2419/2001.

34. Tomēr iesniedzējtiesa pauž šaubas attiecībā uz iespēju sniegt šādu risinājumu.¹⁹ Kā norāda iesniedzējtiesa, ir jāņem vērā arī turpmāk minētie elementi.

35. *Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht* norāda, ka Regula Nr. 2419/2001 ietver noteiktas norādes par Regulas Nr. 3887/92 un Regulas Nr. 2419/2001 piemērošanu laikā. Atbilstoši pēdējā minētā tiesību akta 53. un 54. pantam, Regula Nr. 3887/92 ir piemērojama atbalsta pieteikumiem attiecībā uz tirdzniecības gadiem, kas sākušies pirms 2002. gada 1. janvāra, bet Regula Nr. 2419/2001 ir piemērojama pieteikumiem, kas iesniegti attiecībā uz tirdzniecības gadiem, kuri sākušies pēc 2002. gada 1. janvāra. Tāpēc iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai starp šiem noteikumiem un Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punktu nepastāv kolīzija, kura, gluži pretēji, Regulu Nr. 2419/2001 liktu piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem pirms 2002. gada 1. janvāra.

36. Regulas Nr. 2419/2001 53. un 54. pants tiešām ietver pārejas noteikumus, kuri reglamentē Regulas Nr. 3887/92 un Regulas Nr. 2419/2001 piemērošanu laikā. Ir secināts — Regulas Nr. 2419/2001 53. panta 1. punkts paredz, ka Regula Nr. 3887/92 ir atcelta, bet to turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai references laikposmiem, kuri sākušies pirms 2002. gada 1. janvāra. Attiecībā uz 54. pantu, tas paredz, ka Regula Nr. 2419/2001 stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*²⁰ un ka to piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai references laikposmiem, kuri sākušies no 2002. gada 1. janvāra.

37. Tomēr pretēji tam, ko norāda iesniedzējtiesa, neuzskatu, ka šie noteikumi neļautu piemērot Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punktu attiecībā uz pamata prāvu.

38. Atgādinu, ka Regulas Nr. 2988/95 mērķis ir visās jomās apkarot darbības, kas kaitē Kopienu finanšu interesēm²¹. Tāpat minētā regula paredz virkni noteikumu un principu, kas ir kopēji visām jomām, uz kurām attiecas

19 — Skat. rīkojumu par prejudiciāla jautājuma uzdošanu (10. lpp.).

20 — Tas ir, 2001. gada 13. decembrī.

21 — Trešais apsvērums.

Kopienas politika²², un to skaitā kopējai lauksaimniecības politikai. Turklāt Regulas Nr. 2988/95 preambula noteikti norāda, ka rīcība, kas veido pārkāpumus, kā arī sodi, kas par tiem piemērojami, ir paredzēti dažādos “*šai regulai [Nr. 2988/95] atbilstošos*”²³ nozaru noteikumos.

nav norādīts citādi, minētie noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami, “neskarot” vieglāko sodu atpakaļejošas piemērošanas principu.

39. No tā izriet, ka kontroles un sodīšanas jomā par Kopienas tiesību pārkāpumiem likumdevējs ir noteicis vairākus vispārējus principus un ir izvirzījis prasību, ka visiem nozaru noteikumiem ir jāatbilst šiem principiem.

40. Regulā Nr. 2419/2001, kas ir pieņemta pēc Regulas Nr. 2988/95, nav nevienas normas, kura ietvertu atkāpi no minētā tiesību akta 2. panta 2. punkta. Tajā nav nevienas nedz noteiktas normas, nedz netiešas norādes, kas ļautu uzskatīt, ka Kopienas likumdevējs būtu atkāpies — vai ka tam būtu bijis nodoms atkāpties — no vieglāko sodu atpakaļejošas piemērošanas principa.

41. Šajos apstākļos uzskatu, ka Regulas Nr. 2419/2001 53. un 54. pantā ietvertie pārejas noteikumi ir interpretējami atbilstoši Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punktam. Ja

42. Komisija uzsver²⁴, ka jebkura cita risinājuma gadījumā Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts zaudētu lietderīgo iedarbību. Tā kā vairums — vai pat visas — Kopienas regulas ietver normas par to piemērošanu laikā, tad citāds risinājums atņemtu jēgu vieglāko sodu atpakaļejošas piemērošanas principam. Ir redzams, ka šāds risinājums būtu pilnīgi pretējs likumdevēja mērķim, kas bijis tieši paredzēt, ka minētais princips ir piemērojams iespējami plaši.

43. Ņemot vērā šos dažādos elementus, ierosinu Tiesai šajā sakarā atbildēt, ka Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts uzliek valsts tiesai pienākumu attiecībā uz Gerkenas piemaksas pieteikumu ar atpakaļejošu spēku piemērot labvēlīgākos noteikumus, kas paredzēti Regulas Nr. 2419/2001 44. panta 1. punktā.

22 — Ceturtais apsvērums.

23 — Piektais apsvērums (izcēlums mans).

24 — Rakstveida apsvērumi (15. un 16. punkts).

V — Secinājums

44. Tādējādi iesaku Tiesai nospriest šādi:

“Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz “ganāmpulka” atbalsta pieteikumiem, kuri ietilpst Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulas (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, piemērošanas jomā un kuri veido pārkāpumu, par ko piemērojams sods atbilstoši minētajai regulai, kompetentajām iestādēm ir pienākums ar atpakaļejošu spēku piemērot Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulas (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92, noteikumus, jo Regula Nr. 2419/2001 par attiecīgo rīcību paredz saudzīgākus noteikumus.”